

Parlamentul
Republicii Moldova

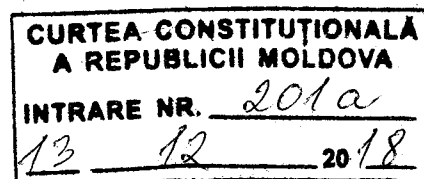
Deputat în Parlamentul
Republicii Moldova

IC nr. 4
12 decembrie 2018

Curtea Constituțională a Republicii Moldova
mun. Chișinău, str. A. Lăpușneanu nr. 28, MD-2004

SESIZARE

prezentată în conformitate cu articolul 25 lit. g) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie
1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin.(l) lit. g) și 39 din Codul
Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16 iunie 1995

I. AUTORII SESIZĂRII

Deputați în Parlament:

Ion Casian
Stefan Vlas
Ion Apostol
Roman Zlatan
Valerian Bojor

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Conform dispozițiilor art. 25 lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art. art. 38 alin. (1) lit. g), 39 din Codul jurisdicției constituționale, ce conferă subsemnaților calitatea procedurală de autori ai sesizării și ținând cont de dispozițiile art. 135 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și art. art. 4 alin. (1) lit. a), 62 lit. a) din Codul jurisdicției constituționale, solicităm examinarea prezentei sesizări cu exercitarea, în raport cu prevederile art. art. 16, 48, 49, 54 din Constituția Republicii Moldova, **controlului constituționalității cuvântului „mame” din textul art. 4 alin. (4) lit. m) din Legea nr. 1585-XIII din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală și cuvântului „mamele ” din textul pct. 13 lit. e) și pct. 20 subpct. 6²) din Regulamentul privind modul de completare, eliberare și evidență a polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1015 din 5 septembrie 2006.**

III. EXPUNEREA ARGUMENTELOR ADUSE ÎN SPRIJINUL SESIZĂRII

Articolul 16 din Constituția Republicii Moldova garantează tuturor drepturi și libertăți egale, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială. Constituția prevede, de asemenea, protecția de către stat a familiei, care se întemeiază pe egalitatea soților în drepturile și obligațiile care le revin. Îngrijirea copiilor și educarea lor este un drept și o îndatorire ce le revine părinților în sarcină egală și statul facilitează atât formarea familiei cât și îndeplinirea obligațiilor ce îi revin - articolele 48-49 din Legea Supremă.

Legea nr.1585-XIII din 27 februarie 1998 prevede că Guvernul Republicii Moldova are calitatea de asigurat pentru mamele cu patru și mai mulți copii care au domiciliul în Republica Moldova și se află la evidenta instituțiilor abilitate ale Republicii Moldova. Mamele cu patru și

mai mulți copii neangajate în câmpul muncii sunt asigurate din contul bugetului de stat. Nu există nici o prevedere echivalentă pentru tați, părinți de sex masculin.

Regulamentul privind modul de completare, eliberare și evidență a polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1015 din 05 septembrie 2006 prevede că autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi sunt responsabile pentru întocmirea listelor nominale a persoanelor neangajate, asigurate din contul bugetului de stat și o categorie aparte sînt mamele cu patru și mai mulți copii, pe care le prezintă agențiilor pentru eliberarea polițelor de asigurare obligatorie în medicină. Pentru mamele cu patru și mai mulți copii, polițele în cauză se eliberează pe termen nelimitat. Nu există nici o prevedere echivalentă pentru tați, părinți de sex masculin.

Reieșind din prevederile articolului 48 din Constituție, care prevede că drepturile și obligațiile sunt egale în relațiile de familie indiferent de sex, reglementările normative de mai sus nu prevăd situațiile când tații cresc și îngrijesc patru sau mai mulți copii. Această situație reiese din prejudecățile sexiste existente în societatea moldovenească care atribuie exclusiv femeilor obligația de creștere, educare și îngrijire a copiilor, de aceea s-a prevăzut asigurarea medicală nelimitată din contul bugetului de stat doar pentru mamele cu patru și mai mulți copii. Cuvântul "mame" și "mamele" în loc de "părinte" în prevederile normative menționate, instituie o discriminare direct bazată pe sex în contradicție cu articolele 16, 48, 49 și 54 din Constituție.

Conducând-ne de jurisprudența Curții Constituționale a Republicii Moldova care a statuat constant că orice diferență de tratament nu implică în mod automat o încălcare a articolului 16 din Constituție și pentru a stabili încălcarea articolului 16 din Constituție trebuie să se constate faptul că persoanele aflate în situații similare sau comparabile beneficiază de tratament preferențial și că această distincție este discriminatorie (printre altele, ne conducem de Hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați). Din aceste considerente, argumentăm încălcarea prin cumul a articolelor 16, 48, 49 din Constituție față de tați care, la fel ca și mamele, au la întreținere și educație patru și mai mulți copii. Aici atragem atenția că prevederile normative supuse controlului constituționalității nu se referă la maternitate (sarcină, naștere și lăuzie) care sunt prevăzute separat de aceleași acte normative. art. 4 alin (4) lit. m) din Legea nr. 1585/1998 și pct. 13 lit. e) și pct. 20 subpct. 6²) din Regulamentul aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1015/2006 se referă la statutul social de "mamă", adică părinte. Doar că cuvântul "mamă" este ilustrare a sexului feminin ce aparține unui singur părinte deși în mod firesc un copil are doi părinți. Cel de-al doilea părinte, denumit "tată" pentru că ilustrează sexul său masculin, nu este menționat ca părinte și respectiv nu îi este oferită posibilitatea să aibă la îngrijire și educare patru și mai mulți copii.

Articolul 54 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova prevede că drepturile și libertățile fundamentale ale omului nu pot fi supuse limitărilor și constrângerilor decât dacă acestea sunt prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției. De asemenea, restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Urmând logica prevederilor constituționale enunțate mai sus, un tratament diferențiat este discriminatoriu dacă nu se bazează pe o justificare obiectivă și rezonabilă, adică, dacă nu urmărește

un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit. E adevărat că statul dispune de o anumită marjă de apreciere pentru a justifica un tratament diferit aplicat persoanelor aflate în situații analogice. Însă, domeniul de aplicare al marjei de apreciere variază în funcție de circumstanțe și de context.

Egalitatea de gen a devenit un obiectiv major în statele membre ale Consiliului Europei și prin prisma textelor pertinente ale Consiliului Europei și a jurisprudenței Curții Europene, numai considerente foarte puternice ar putea determina aprecierea unei diferențe de tratament ca fiind compatibilă cu Convenția Europeană (Burghartz v. Elveția din 22 februarie 1994, § 27 și Schuler-Zraggen v. Elveția din 24 iunie 1993). Iar prejudecățile de gen au fost anterior recunoscute ca fiind practice discriminatorii bazate pe sex (Unal Tekeli v. Turcia, § 63 și Markin v. Federația Rusiei din 22.03.2012).

Situația reglementată de normele contestate cade sub incidența articolelor 48 și 49, prin urmare, a articolului 16 din Constituție. După cum a explicat în hotărârile sale anterioare Curtea Constituțională, articolul 16 din Constituție intră în acțiune atunci când situația la care se referă dezavantajul implică una din condițiile de exercitare a unui drept garantat, sau dacă măsurile criticate vizează exercitarea unui drept garantat. Pentru ca articolul 16 să fie operabil, este suficient ca situația reglementată de normele contestate să intre în domeniul de aplicare al uneia sau mai multor dispoziții ale Constituției, care garantează drepturi fundamentale. Respectiv, articolele 48 și 49 din Constituție, deși nu prevăd expres dreptul la asigurarea medicală nelimitată din bugetul de stat, ele prevăd protecția de către stat a familiei, care se întemeiază pe egalitatea soților în drepturile și obligațiile ce le revin. Îngrijirea copiilor și educarea lor este un drept și o îndatorire ce le revine părinților în sarcină egală și statul facilitează atât formarea familiei cât și îndeplinirea obligațiilor ce îi revin. În acest context, recunoscând obligațiile părintești a unui părinte ce reies din îngrijirea a patru și mai mulți copii și facilitând îndeplinirea acestor obligații prin oferirea asistenței medicale nelimitate din contul bugetului de stat când acest părinte este neangajat, statul favorizează viața de familie și are în mod cert un impact asupra organizării acesteia. Oferirea poliției medicale de asigurare obligatorie de asistență medicală pe termen nelimitat mamelor neangajate cade, așadar, în domeniul de aplicare al articolelor 48 și 49 din Constituție. Prin urmare, articolul 16 combinat cu articolele 48 și 49 din Constituție este aplicabil. În consecință, statul, atunci când decide să instituie un sistem de facilități în domeniul de asigurare obligatorie de asistență medicală, trebuie să facă acest lucru într-un mod compatibil cu articolul 16 din Legea Supremă.

Reieșind din prevederile normative supuse controlului constituționalității prin prezenta sesizare, observăm că, în comparație cu părinții de sex feminin, părinții de sex masculin cu patru și mai mulți copii nu beneficiază de poliță medicală nelimitată din contul bugetului de stat.

După cum reiese din actele normative contestate, statul face diferență între gravide, parturiente și lăuze, pe de o parte și mame cu patru și mai mulți copii pe de altă parte, pentru că le prevede separat - gravidele, parturientele și lăuzele sînt indicate la art. 4 alin. (4) lit. h) a Legii nr. 1585/1998 și pct. 13 lit. f) și pct. 20 subpct. 6) din Regulamentul aprobat prin Hotărîrea de Guvern nr. 1015/2006. Respectiv, părintele de sex feminin și părintele de sex masculin sînt într-o situație comparabilă atunci când vorbim despre accesul egal la asigurare medicală nelimitată din contul bugetului de stat când au la întreținere și educație patru și mai mulți copii. Nu există o justificare rezonabilă pentru acceptarea doar a rolului femeii în creșterea și educarea a patru și mai mulți copii. Fără a ignora diferențele care pot exista între tată și mamă, în relația lor cu copii, atunci

când vorbim despre creșterea și îngrijirea a patru și mai mulți copii, bărbații și femeile se află în “situații similare”. Ei împart aceleași griji, obligații și trec prin aceleași experiențe.

Aici facem referire la cauza Petrovic v. Austria, hotărârea din 27 martie 1998, în care Curtea Europeană a remarcat evoluția progresivă a societății față de o repartizare mai egală a responsabilităților de creștere a copilului între bărbați și femei și cauza Weller v. Ungaria, hotărârea din 31 martie 2009, în care Curtea Europeană a constatat o discriminare fondată pe statutul parental în faptul că tații naturali nu aveau dreptul la alocații parentale, în timp ce mamele, părinții adoptivi și tutorii puteau beneficia de această alocație.

Nu putem lăsa neobservat și faptul că Republica Moldova, la fel ca în majoritatea statelor europene, prevede că atât femeile, cât și bărbații pot beneficia de concediul de maternitate și concediu paternal, concediu pentru îngrijirea copilului, alocații sociale și protecție medicală. Acest lucru demonstrează că societatea modernă a evoluat spre o repartizare mai egalitară între bărbați și femei a responsabilității pentru creșterea copiilor și că rolul taților în creșterea copiilor este recunoscut din ce în ce mai mult.

Diviziunea tradițională a rolurilor fondată pe gen în societate nu poate fi folosită pentru a justifica negarea taților a dreptului la asigurare medicală nelimitată din contul bugetului de stat când este neangajat și î-și exercită obligațiile de îngrijire și educare a patru și mai mulți copii în timp ce statul le oferă mamelor cu patru și mai mulți copii acest drept. O astfel de excludere generală și automată, față de un grup de persoane, fiind fondată pe sex, depășește domeniul de aplicare a unei marje acceptabile de apreciere a statului, oricât de largă ar fi, și considerăm că este incompatibilă cu articolul 16 combinat cu articolele 48 și 49 din Constituție.

Astfel, reieșind din cele prezentate supra, considerăm că prin specificarea categoriei “mame” și “mamele” în loc de “părinte”, normele contestate instituie o discriminare bazată pe sex, între părinți cu patru și mai mulți copii, la obținerea poliței medicale de asigurare obligatorie de asistență medicală pe termen nelimitat în cazul când sunt neangajați (riscul social asigurat), contrar articolelor 16, 48, 49 și 54 din Constituție.

IV. EXPUNEREA CERINTELOR AUTORILOR SESIZĂRII

În contextul celor expuse și în temeiul normelor solicitate ținând cont că circumstanțele de fapt și de drept expuse ridică probleme de drept, solicităm respectuos înaltei Curți de Jurisdicție Constituțională:

1. primirea spre examinare și declararea admisibilă a prezentei sesizări;
2. emiterea unei hotărâri privind declararea neconstituționalității cuvintelor „mame” și „mamele” din sintagmele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. m) din Legea nr. 1585/1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală și pct. 13 lit. e), pct. 20 subpct. 6²) din Regulamentul privind modul de completare, eliberare și evidență a polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1015 din 05 septembrie 2006.

- *„Legea nr.1585-XIII din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală (M.O., 1998, nr.38-39, art.280).*

Articolul 4. Subiecții asigurării

...

(4) Guvernul are calitatea de asigurat pentru următoarele categorii de persoane neangajate cu domiciliul în Republica Moldova și aflate la evidența instituțiilor abilitate ale Republicii Moldova, specificate la alin.(9), cu excepția persoanelor obligate prin lege să se asigure în mod individual:

...

m) **mame** cu patru și mai mulți copii;”

- „Regulamentul privind modul de completare, eliberare și evidență a polițelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1015 din 05 septembrie 2006.

...

pct. 13 Instituțiile responsabile de prezentarea listelor persoanelor neangajate, asigurate din contul bugetului de stat sînt:

...

e) autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi – pentru copiii neîncadrați la învățătură pînă la împlinirea vârstei de 18 ani, persoanele care îngrijesc la domiciliu o persoană cu dizabilitate severă care necesită îngrijire și/sau supraveghere permanentă din partea altei persoane cu vîrsta de la 18 ani, **mamele** cu patru și mai mulți copii;

...

pct. 20

...

6²) pentru **mamele** cu patru și mai mulți copii – pe termen nelimitat;

...”

V. LEGISLAȚIA PERTINENTĂ:

LEGISLAȚIA NAȚIONALĂ

Constituția Republicii Moldova:

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.

Articolul 7

Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 8

Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

(2) Intrarea în vigoare a unui tratat internațional conținând dispoziții contrare Constituției va trebui precedată de o revizuire a acesteia.

Articolul 16

Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.”

Articolul 48

Familia

“(1) Familia constituie elementul natural și fundamental al societății și are dreptul la ocrotire din partea societății și a statului.

(2) Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între bărbat și femeie, pe egalitatea lor în drepturi și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor.

...”

Articolul 49

Protecția familiei și a copiilor orfani

“(1) Statul facilitează, prin măsuri economice și prin alte măsuri, formarea familiei și îndeplinirea obligațiilor ce îi revin.

(2) Statul ocrotește maternitatea, copiii și tinerii, stimulînd dezvoltarea instituțiilor necesare.

...”

Articolul 54

Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrîngerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

LEGEA nr.5-XVI din 9 februarie 2006 cu privire la asigurarea egalității de șanse între femei și bărbați

Articolul 1

Scopul legii

Scopul prezentei legi constă în asigurarea exercitării drepturilor lor egale de către femei și bărbați în sfera politică, economică, socială, culturală, în alte sfere ale vieții, drepturi garantate de Constituția Republicii Moldova, în vederea prevenirii și eliminării tuturor formelor de discriminare după criteriul de sex.

Articolul 2

Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

...

discriminare după criteriul de sex – orice deosebire, excepție, limitare ori preferință având drept scop ori consecință limitarea sau intimidarea recunoașterii, exercitării și implementării pe bază de egalitate între femei și bărbați a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

...

Articolul 5

Interzicerea discriminării după criteriul de sex

(1) În Republica Moldova, femeile și bărbații beneficiază de drepturi și libertăți egale, fiindu-le garantate și șanse egale pentru exercitarea lor.

(2) Promovarea unei politici sau efectuarea de acțiuni care nu asigură egalitatea de șanse între femei și bărbați se consideră discriminare și trebuie să fie înlăturată de autoritățile publice competente, conform legislației.

(3) Discriminarea poate fi directă sau indirectă.

(4) Acțiunile care limitează sau exclud sub orice aspect tratarea egală a femeilor și bărbaților se consideră discriminatorii și sînt interzise.

...”

Legea nr. 121 din 25 mai 2012 cu privire la asigurarea egalității

Articolul 1

Scopul legii și domeniul de aplicare

(1) Scopul prezentei legi este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate pe teritoriul Republicii Moldova în sferele politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, naționalitate, origine etnică, limbă, religie sau convingeri, sex, vîrstă, dizabilitate, opinie, apartenență politică sau orice alt criteriu similar.

...

Articolul 2

Noțiuni generale

În sensul prezentei legi, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

discriminare – orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți a persoanei sau a unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile reale, stipulate de prezenta lege sau pe criterii presupuse;

discriminare directă – tratarea unei persoane în baza oricăruia dintre criteriile prohibitive în manieră mai puțin favorabilă decât tratarea altei persoane într-o situație comparabilă;

...

Articolul 3

Subiecții domeniului discriminării

Subiecți în domeniul discriminării sînt persoanele fizice și juridice din domeniul public și privat.

Articolul 6

Interzicerea discriminării

Orice formă de discriminare este interzisă. Promovarea unei politici sau efectuarea unor acțiuni sau inacțiuni care încalcă egalitatea în drepturi a persoanelor trebuie să fie înlăturată de autoritățile publice competente și sancționată conform legislației.

Articolul 8

Interzicerea discriminării privind accesul la serviciile și bunurile disponibile publicului

Este interzisă orice formă de discriminare privind accesul persoanelor la:

- a) serviciile oferite de autoritățile publice;
- b) serviciile de asistență medicală și alte servicii de sănătate;

...

LEGISLAȚIA INTERNAȚIONALĂ

CONVENȚIA Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (CEDO)¹

Articolul 1

Obligația de a respecta drepturile omului

Înaltele Părți Contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în Titlul I al prezentei Convenții.

Articolul 8

Dreptul la respectarea vieții private și de familie

1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate

¹ Ratificată de Republica Moldova prin Hotărârea Parlamentului nr. 1298-XIII din 24 iulie 1997, M.O. nr. 54-55/502, 1997.

democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

Articolul 14 **Interzicerea discriminării**

Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

CONVENȚIA ONU privind eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW)²

Articolul 5

Statele părți vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru:

a) a modifica schemele și metodele de comportament social și cultural al bărbatului și femeii, pentru a se ajunge la eliminarea prejudecăților și practicilor cutumiare sau de altă natură care sînt bazate pe ideea de inferioritate sau superioare a unui sex, sau pe imaginea șablon privind rolul bărbatului sau al femeii;

b) a asigura ca educația în familie să contribuie la o înțelegere clară a faptului că maternitatea este o funcție socială și recunoașterea responsabilității comune a bărbatului și femeii în creșterea și educarea copiilor și în asigurarea dezvoltării lor, ținînd seama că interesul copilului este condiția primordială în toate cazurile.”

VI. SEMNĂTURA

² Adoptată la 18 decembrie 1979 la New York și ratificată prin Hotărîrea Parlamentului nr. 87-XIII din 28 aprilie 1994, Monitorul Oficial, 1994, nr. 005;